

Слонъ и кученце.

Басня отъ И. Крыловъ.

На улицитѣ на показъ
Слонъ видѣхъ голѣмъ
Тълпа зѣпачи бѣ се спрѣла тамъ —
Зеръ слонътъ е по насъ
Голѣмо чудо.

Но ето че отнѣкжде тогазъ
Искочи дребно кученце — и като лудо
Залая, зарѣмжа и се задърли, —
Комай врѣхъ слона ще се хвърли!
— Приятелю, — едно голѣмо куче рече, —
Напрасно джавкашъ отдалече,
Погледай, той върви — не иска и да знай
За твоя лай!

— Охо, — отвърна малкото тогава, —
Та мене тъкмо туй ме насърдчава,
Че безъ да се срамувамъ, пакъ
Печеля слава
Зеръ всѣко куче ще си каже:
— Я гледай го какъвъ юнакъ —
И слона лае даже!

Превели Д. Подвързачовъ и Г. Райчевъ.

